

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Pred razpravo o valutnih predlogah.

V Ljubljani, 11. julija.

Danes začela se je v poslanski zbornici generalna debata o valutnih predlogah. Posamne stranke so že te dni določile svoje stališče proti tem predlogom, a prav iz stališča, na katero so se postavili prijatelji in neprijatelji grofa Taaffe, dá se sklepati, kakšno je politično razmerje mej vlado in parlamentarnimi frakcijami. To razmerje nas zanimala tembolj, ker je komaj nekaj dni tega, kar je pretela nemška levica z opozicijo, če jej vlada ne dá garancij zato, da bode odslej tirala levičarjem ugodno politiko, in isto tako tudi še ni dolgo tega, ko so nameravali nemški konservativci izstopiti iz Hohenwartovega kluba in osnovati svojo posebno parlamentarno združitev, nezavisno od vlade in od grofa Hohenwarta.

V levičarskem klubu vprašal je neki član načelnika dra. Plenerja, kakšen sad so obrodile konference klubovega načelstva z ministerskim predsednikom. Vprašani dr. Plener odgovoril je na to jako rezervirano. Izjavil je, da pogajanja z vlado še niso dognana, da se bodo začete konference še nadaljevale, čim se vrne grof Taaffe, ki išče zdravja v senčnatem svojem parku v Nalžovu, potolažil pa je skrajno in opoziciji najbolj naklonjeno krilo levičarskega kluba s tem, da je je zagotovil: levičarji lahko z mirno vestjo glasujejo za valutne predloge, ker se je vlada stališču nemških liberalcev izdatno približala. — Iz tega torej, kar je govoril dr. Plener v klubu nemške levice, še ni moči posneti, s kakšnimi kapljicami misli grof Taaffe lečiti levičarske boleti. Najbrže pa je pl. Plener povedal svojim somišljenikom še kaj več, nego samo to, kar se mu je potrebno zdelo spraviti v javnost, sicer bi bilo skoro neverjetno, da bi bila levica odločila se glasovati za vladne predloge in to z veliko večino.

Levica šla je torej zopet v lopo h grofu Taaffe, nemški nacionalci pa, kateri z rešitvijo valutnega vprašanja ne marajo tudi regulovati svoje valute, ostali so trdovratni in bodo glasovali zoper vladne predloge. To je vsekakor karakteristično. Če je grof Taaffe obljubil levičarjem, da bode ustregel njihovim željam, katere so zajedno tudi želje

nemških nacionalcev, potem ni umevno, zakaj le-ti ne marajo odnehati od opozicije, tembolj, ker so bili prav do zadnjega časa goreči in požrtvovalni zagovorniki Taaffeovega sistema. Glasila nemških nacionalcev pišejo o tem nasprotstvu jako previdno, jasno je le, da ne verujejo niti grofu Taaffe, v čegar oficijoznih listih še ni bilo čitati tega, kar kot „fait accompli“ trdé levičarski listi, niti izjavi dra. Plenerja, nego sodijo, da se je levica zadovoljila z malenkostnimi obljubami in bila vesela, da jih je sploh izposlovala, češ, levici je regulacija valute bolj pri srci nego najvitalnejši interesi nemškega naroda. Kakor rečeno, glasovali bodo nemški nacionalci zoper valutne predloge in to iz političnih razlogov.

Kje je resnica? Je li grof Taaffe res krenil na pot, na katerem ga žele videti levičarji? Na to vprašanje danes še ni moči odgovoriti.

Razen z levičarji in nemškimi nacionalci imel je grof Taaffe v zadnji „krizi“ posla tudi z nemškimi konservativci. Tudi ti naveličali so se robovanja, tudi ti žele, da bodi mej njimi in vlado „jasno“ razmerje, in brusili so bridke svoje meče. Grof Hohenwart ima na člane konservativnega kluba velikanski upliv; jedna beseda njegova izda več nego najdaljši govor kakega navadnega poslanca, to pot pa ni mogel ugnati nezadovoljnih konservativcev nemške narodnosti za nikako ceno. Ti trdoglavi zastopniki kmetiskih volilcev gorenjeavstrijskih in tirolskih so odločni nasprotniki valutnih predlog, a ne samo iz gospodarskih, ampak tudi iz političnih razlogov. V klubovi seji, ko je bil govor o valutnih predlogah, nasvetovali so celo nekateri člani, naj konservativni govorniki v generalni debati označijo svoje in svojih tovarišev stališče tako, da bi konservativci iz političnih ozirov morali prav za prav glasovati proti predlogom, da bode pa večina klubova glasovala za predloge, a samo iz gospodarskih ozirov. — Sploh ni konservativni klub nič kaj zadovoljen s sedanjimi razmerami. Večina kluba glasovala bode za vladne predloge, opozicijo pa silijo dr. Kathrein in najbolj uneti vladni pristaši k temu, da naj ali nič ne glasuje, zlasti pri prvem čitanju ne, ali pa naj izjavi, da ne glasuje iz političnih uzrokov zoper predloge. Opozicija se še ni odločila, kajti njena voditelj,

poslanca dr. Ebenhoch in baron Morsey, nista prišla v to sejo, kar je na njune tovariše naredilo močen utis.

Poljaki glasovali bodo za vladno predlogo, mladočeški in protisemitski poslanci pa bodo stali na čelu opozicije.

Takšna je torej situacija ob začetku valutne debate. Nikomur ni jasno, kam se bode vlada obrnila. Z jedne strani se čuje, da je grof Taaffe skočil z obem nogama v liberalni tabor, in čujejo se tudi svarilni glasi, adresovani na desnico, z druge strani pa se trdi, da bode ostalo vse pri starem, da vlada ne misli premeniti pravca svoji politiki, ampak da namerava tudi v bodoče še z majhnimi sredstvi strmeti za majhnimi smotri.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 11. julija.

Državnozborna volitev na Danaji.

Za Herbstov mandat oglašili so se doslej štirje kandidati: dr. Kronawetter, kateri ima le malo upanja, dr. Auspitzer, kateri ima pri židih veliko zaslonbo, in dr. Magg, katerega protežujejo vodje nemške levice. Auspitzer se naslanja na žida, Magg na uradnike in nekatere veletržce, Kronawetter pa sam nase, ker podpornikov doslej še ni pridobil. Četrty kandidat je Florijan Hostnik, upravitelj imetja stolne cerkve pri sv. Štefau, rodem Slovenec, katerega sicer podpirajo klerikalci in protisemite, ki pa navzlic temu nikake nadeje nima, da bi zmagal, tako da ga niti v pošteb ne jemljejo.

Nemški liberalci in nacionalci.

Razpor mej liberalci in nacionalci postal je popoln; mej tema dvema frakcijama unel se je tako srdit boj, da se živo spominjamo nasprotstev mej Staro in Mladočehi. Glasila Steinwenderjeva očitajo levici, da nje odpor proti ministerstvu ni bil resen, da je sicer storila pri grofu Taaffe neke korake, a le vsled pritiska javnega mnenja, da je pa tudi pri tej priliki identifikovala interese vseh avstrijskih Nemcev z interesi Praških kazinarjev in na troške notranjeavstrijskih Nemcev izposlovala si neke koncesije, ki bodo le v korist Nemcem na Češkem, katerim so tudi vse druge od vlade dobljene koncesije v korist. Izvestni krogi sicer trdé, da so te vesti neresnične in da je razširjajo le tisti, kateri imajo interes, da se razdružita levica in klub nacionalcev, a tej trditvi se koj pozna, da ni resnična,

LISTEK.

Gizda in varčnost.

Narodno-gospodarska znanost izhaja od človeškega bitja in teži za njim. Ker pa je to bitje telesno priklenjeno na zemljo, mora v telesu biva-joči duh in gibljiva živa moč misliti na sredstva in pota, s katerimi in po katerih si polepša to pozemeljsko ogrinjalo, je dostojno vzdržuje, tvarno hrani in takisto skrbi, da se na tem „svetišči“ nič ne pripeti, nad čemer bi se tudi Stvarnik izpodtikati mogel. Prva skrb mora nam torej biti, da mi naše telo vzvišeno in častljivo vzdržavamo, saj povse zasluži našega varstva, zlasti če vrhu tega še pomislimo, da v njem prebiva celo nesmrtna duša, kateri je telo sredstvo, za njena pozemeljska delovanja neobhodno potrebno in je tudi to, kakor v obče vsaka tvarina le z ozirom na dušno življenje nekaj vredno.

Vsak občuten nedostatek naših okoliščin imenujemo potrebo, katera je uzrok in svrha slehernemu gospodarstvu, katera naidušuje vsak gospodarstveni izdelek in je zato njegov dub in njegov namen:

rumena pšenica, rudeča jabolka, sladko grozdje, krasna obleka — vse se človeka veseli kot dovršenega stvarstva in želi mu služiti v brano in nakras telesni. Človek ima namreč človeške, narodne, posebne ali celo osebne, trajne aličasne; redne ali izredne, državne, občinske, društvene itd., to je v obče naravne dostojne in potratne potrebe.

Gizda, razkoš (luxuries), je vsaka zadostitev naših potreb, katera ni nujna, pametna, resnična in koristna in dasi je pojem razkoši zelo relatiiven, vendar vsak človek in vsak vek imenuje ono ravnanje s svojo imovino razkoš, katero je brez koristi, brez povračila, prazno in bolj ali manj brez neogibne potrebe. Imamo namreč v življenju resnice in pravice, ki ostanejo neovržne in vedno nove, ker smrt zoper nje prav tako nima nikake moči, kakor v obče nima zoper duševni svet nikake oblasti: dasi oseba umre, vendar pravica in resnica preostaneta in osebo preživita, sta torej trajni in bistveni, a oseba je minljiva in slučajna. V starih Atenah na pr. se je na vsakoletne svečanosti več trošilo, nego na vse brodovje; na žaloigre je narod več porabil, nego za celo perzijsko vojsko — kaj jednakega je v novodobnih državah, žalibog, zopet

prav narobe in je jedna skrajnost prav tako škodljiva, kakor je druga nevarna, ker je razkošna, za narod pogubna in nespametna, ter je tudi tukaj kakor drugod največkrat prislovica umestna: „Srednja pot, zlata pot“.

Kar se pa sosebno tiče slovanskih narodov, ni se na njih pač nikjer in nikdar zapazila nespametna gizda, ker naši blagosrčni pradedje so vedno oprezno, miroljubno in uspešno gospodarili, obdelavali svoja polja veselega srca in marljivo, živeli gostoljubno, a še vendar zmerno, se oblačili spodobno ter se tudi v drugih rečeh izogibali nepotrebne in kvarnega potroška; k tej čednosti so jih tudi nekoliko prisilile dokaj jim nemile društvene in državne okolnosti. Sicer pa v vseh, nam znanih narodih opazujemo, da ne korakajo po isti poti neprenehoma navzgor, ne ozirajoč se na to, je li tir pravi ali kriv, „ker zdrava človeška pamet ima to dobro lastnost, da se vendar oglasi, če je tudi nisi pravčasno poslušal“. Po njej minejo torej tudi neznosno-gizdavi časi in se zopet umaknejo čednostnim in navstvenim dobam, ker „nijedna človeška pot ne drži v neskončnost“ in „naša pota dostikrat niso v naši oblasti“. —

res pa je, da je „nočni čuvaj v Litomišlu pustil na cedilu nočnega čuvaja v Landsbergu.“

Vnanje države.

Turčija in Srbija.

Turški poslanik Feridun Bey ostavil je Beligrad in se preselil v Novi Sad, baje zato, ker ga radikalna oblastva ne čuvajo dovolj. Feridun Bey je izvedel, da se bočejo nekateri radikalni zagovorniki srbskih aspiracij na Staro Srbijo maščevati nad njim zato, ker je bil srbski konzul v Pristini, Marinković, umorjen. Oficijske kroge v Beogradu je ta korak turškega poslanika močno vznemirilo, češ, s tem je dokazano, da tuji poslaniki niso v Beogradu niti svojega življenja varni.

Francosko nemški konflikt.

Francoski generalni konzul v Lipsku, Jacquot, vedel se je v neki gostilni tako nedostojno, da je nastal med njim in navzočnimi gosti resen konflikt. Končno morala je policija poseči vmes in generalnega konzula siloma odstraniti. Kaj čuda, da je ta dogodka povzročila silno senzacijo. Govorilo se je o nekakšnem konfliktu med Francijo in Nemčijo, a francoski veleposlanik v Berlinu, Herbet, uravnaval je vse taktčno in tako zaprečil vsakeršne neprijetne posledice.

Angleške volitve.

Do sobote voljenih je bilo vseh vkupe 400 poslancev; med temi je 187 konservativcev, 158 Gladstoneovih liberalcev, 23 protiparnelistov in 4 parnelisti. Liberalci so zmage skoro gotovi, ker jim je treba samo še štiri mandata, da razbijejo doseženo vladno večino. Odločilne bodo volitve v Irski, kjer pritiska vlada kar najhuše more. Ako bi parnellovci dobili toliko mandatov, da bi združeni z Gladstoneom mogli imeti večino, utegne se lord Salisbury z njim pogajati in privoliti v izdatne koncesije, samo da ostane Gladstone i nadalje še v manšini. Nekateri listi javljajo, da so dobili irski škofje iz Vatikana naročilo, delovati na vso moč za Gladstoneov program.

Dopisi.

Z Dunaja, 9. julija. [Izv. dop.] (Prof. Spinčič contra baron Gautsch.) „Slov. Narod“ je že dokaj poročal iz obravnave na pritožbo gospoda Spinčiča pred državnim sodiščem. Zanimati pa bi utegnile tudi še naslednje črte, katere vam pošiljam kot priča te veleznanimive obravnave. Sodišču je dan obravnave predsedoval njegov podpredsednik bar. Habietinek, tajni svetnik, prvi podpredsednik najvišjega sodišča, član gospodske zbornice itd. Navzočni pa so bili ti-le člani državnega sodišča: Vit. Haselmayer, drugi predsednik najvišjesodnega senata, stalni poročevalec pri državnem sodišču; baron Hye, tajni svetnik, član gospodske zbornice, stalni poročevalec; vit. Woegerer, svetnik pri najvišjem sodišču; dr. Maassen, vseučil. profesor na Dunaji, član gospodske zbornice; dr. Randa, vseučil. profesor v Pragi, član gospodske zbornice; vit. Šrom, odvetnik v Brnu, moravskega deželnega glavarja namestnik, član gospodske zbornice; vit. Jaworski, tajni svetnik, državni poslanec; grof Baden, veleposestnik v Galiciji; dr. Suppan, bivši odvetnik in ravnatelj kranjske hranilnice v Ljubljani; knez Windischgrätz iz Kranjskega, član gospodske zbornice; Rintelen, odvetnik v Gradcu. — Poročevalec v obravnavi je bil vit. Haselmayer, ki je skoro od besede do besede prečital pritožbo Spin-

Vsaka gizda ima lahko dvojno svrho: ali je za vnanje lepoticje ali nakras ali pa zadošča resnični potrebi. Samo brezpogojna korist in samopašnost moreta zavreči vsako gizdo, a to ni opravičeno, ker gizda vender le človeka vedno izpodbada na delo, poznešnje pridelovanje gospodarstvenih izdelkov povzroča nove iznajdbe in nove misli, oduševlja in polepšuje življenje, in če ima tudi slabo stran, tako deli usodo vseh drugih gospodarstvenih pojavov, ki tudi imajo svoje dobro in slabo lastnost. Slabo more gizda delovati samo tedaj, če v človeku duši vsako samostalno voljo, zatajevanje samega sebe in vstrpnost v nezgodi, in če ga vodi v mehkužno veselje in razkoš, v obče če imovino brez povračila zmanjšuje, če znižuje brez svrhe prosti dohodek in pričuvek. Tega vsega pa o vsaki gizdi ni možno reči. Lastnosti gizde so: lepota, boja, miris ali vonj, ukus in snaga; to pa ni stanovitno, ampak je podvrženo naši zelo premenljivi volji in premenam časa, lastno je to zlasti zlatim časom plemstva, katero zavzema vsekakor opravičeno mesto v človeški družbi, sosebno, ako svojim načinom manjša in blaži življenja nestrpno razliko med ogromnim bogastvom in neznosnim siromaštvom.

(Konec prih.)

čičevo, sestavljeno po dru. Pattaiu. Prvi je potem govoril v ime g. Spinčiča njegov zastopnik dr. Pattai. Govoril je kako poldrugo uro znanstveno, logično, gladko, v obče tako, da se je videlo, kako se je pomosno za stvar zavzel in kako pravično stvar zastopa. Članovi so ga poslušali z največjo pozornostjo in na-nje je govor, čegar posnetek je „Slov. Narod“ priobčil, napravil največji utis. Dr. Pattai je s to pravdo, dejal bi, do vrhunca povzdignil svoj itak veliki odvetniški glas. Zastopnik vlade ministerijalni svetnik dr. Spaun bil je videti po dru. Pattaiem govoru jako potr. Sam je pričel govor svoj s tem, da mu je težko govoriti za drom. Pattaiem, katerega je Bog obdaril s posebnim govorniškimi darom. Dokazoval je, da državno sodišče ni kompetentno preiskovati dejanskega in pravnega temelja disciplinarnih razsodil. Iznesel je potem neke opazke k točkam, katere so prouzročile postopanje in kazni proti g. Spinčiču. Paragrafa o imuniteti da ni moči raztegniti na govore, katere je imel prof. Spinčič, ker se tam, koder je govoril, niso delali zakoni. V Istri da je narod izvenredno razdražen in zaradi česar se morajo državni uradniki držati v neki rezervi, ker ni primerno, da v takšnem stanju sodelujejo pri volitvah in ker bi to moglo slabo uplivati na šolsko mladež. Omenil je tudi, da se proti prof. Spinčiču ni postopalo — kakor bi se moglo soditi po jednom izreku dež. šolskega sveta — zagradel, ker je deloval na to, da so bili voljeni hrvatski volilni možje in hrvatski poslanec, kajti vlada se ne zavzema niti za jedne niti za druge; postopala pa je proti njemu zato, ker je sploh deloval in agitiral v onih okoliščinah. — Za vladnim zastopnikom govoril je pritožitelj, posl. Spinčič. Govoril je odločno in s tistim glasom, s katerim govori mož, ki je osvedočen o pravičnosti svojega postopanja. Prosil ni, opravičeval se ni; odkrito je izpovedal, kaj je govoril v Zagrebu in kako je deloval pri volitvah in naglašal opravičenost govora in delovanja, tako po zakonu in po dostojnosti, po dolžnosti in po pravu. Govori v Zagrebu so povse naravni in ne more biti niti govora o kaki kaznivosti. Delovanje njegovo v Istri je patrijotično, zakonito in dostojno. Nijedno oblastvo ni navedlo niti jednega čina, niti jedne besede, katere bi bila kazniva ali nespodobna. Posebe se g. Spinčič bavi še s trditvijo vladnega zastopnika, da v Istri vlada izredna razdraženost; priznava to tudi on in pove razloge, zakaj vlada. — Člani sodišča so g. Spinčiča poslušali jako pozorno. Čitalo se jim je razlica, da so tudi oni uverjeni o pravičnosti njegove pritožbe. Tudi sam vladni zastopnik poslušal ga je pozorno in z ošobitim zanimanjem. Pozvan, če ima kaj omeniti, je naposled rekel, da se sodišče ne sme spuščati v stvar in da odbija pritožbo zoper vladne organe. Dr. Pattai prosil in dobil je besedo znova in rekel, da vladnemu zastopniku nima kaj odgovarjati, da je v svojem govoru dokazal, da pristojno sodišču pravo razsoditi o tej stvari; da spisov ni videl, da torej tudi ne more reči, se je li vse tudi formalno po predpisih vodilo; ter da vladni zastopnik niti skušal ni pobiti fakt, da ni eden ni drugi član deželnega šolskega sveta iz učiteljstva ne fundira kot deželni nadzornik, kakor to predpisuje zakon. Vladni zastopnik, znova vprašan, če ima kaj omeniti, zopet ne vé, kaj bi rekel. Ponavlja, da se sodišče ne sme spuščati v stvar, da se je formalno postopalo po predpisih, ker so bili tako v Gorici kakor na Dunaji poklicani sodni svetniki, da izrečejo svoje mnenje; toliko zaupanja do oblasti, da se to veruje, mora vsak imeti. — Član sodišča dr. Randa predlaga, naj se sodišču izroče spisi; vladni zastopnik se protivi; člani sodišča odidejo in vrnivši se za deset minut zahtevajo spise, katere jim vladni zastopnik tudi izroči. Predsednik izjavi na to, da se bode razsodilo razglasilo dne 7. julija ob 10. uri, kar se je tudi zgodilo.

V razsodilu izreklo se je sodišče, kakor ste poročali, nekompetentnim. Takšno razsodilo, ker se je vsa stvar vender-le razpravljala, tolmači se splošno tako, da je pritožba opravičena. I odvetniku dr. Pattaiu, kakor pritožitelju Spinčiču sporočili so razni člani sodišča čestitanje svoje na zagovorih. Da se je sodilo stvarno, meritorno, bili bi, kakor se čuje zanesljivo, vsi sodniki razun jednega, spoznali pritožbo za opravičeno.

Za ta Spinčičev slučaj se tukaj vse živo zanimala in skoro v vseh novinah je bilo o njem mnogo čitati. Vladni listi molče, ker ne marajo, da bi stvar postala jasna. Samo „Fremdenblatt“, katerega zmatrajo glasilom ministerstva vnanjih rečij, storil

je izjemo. Napisal je po razpravi in po izrečenem razsodilu dva uvodna članka, v katerih pravi, da treba najti kako sredstvo, da poslanci-uradniki ne bodo vsak dan v nevarnosti, izgubiti svojo službo, ali pa da bode treba zakonitim putem določiti, da so c. kr. služabniki izključeni od pasivnega volilskega prava. To bode morali zahtevati tudi volilci, ker tako, kakor je sedaj, nimajo gotovosti, ali njihov poslanec, uradnik, deluje nezavisno, brez obzira in brez upliva. C. kr. služabniki so vznemirjeni; nad njimi visi Damoklov meč. Vsak dan, vsako uro se lahko proti njim postopa, lahko so odslovljeni iz službe, a ni je oblasti, katere bi sodila, je li bilo zadosti razlogov v to. Vsa afera Spinčičeva pomagala je mnogo, da se je pojasnilo stanje Slovencev in Hrvatov v Istri in more nam samo koristiti. Vrh tega bode pa še pomogla, da se bodo uredile razmere poslancev-uradnikov in uradnikov samih. Z značajnostjo posameznega človeka se mnogo doseže, kar je v korist tudi širšim krogom — če tudi on sam od tega trpi. Poboljšanje stanja drugim, zlasti svojemu narodu, so njemu stalno in častno plačilo za njegovo trpljenje.

Iz Postojnskega okraja 8. julija. [Izv. dop.] (Učiteljsko zborovanje.) Dne 6. t. m. zbralo se je 45 učiteljev in 14 učiteljic našega obširnega šolskega okraja h glavni uradni letni učiteljski konferenci v Postojini. Zbor je počastil tudi okrajni glavar gospod marquis Gozani. Razun navadnih dnevnih točk razpravljalo se je o „pokončni pisavi“ in o „uzornem življenju učiteljstva v šoli in zunaj šole“. Dotični poročevalci, gosp. Jožef Hribar, gospa Moser-Steiner in gosp. Levstik, rešili so svojo nalogo v zadovoljnost zbranega učiteljstva.

Drugi dan 7. t. m. dopoldne vršila se je glavna skupščina učiteljskega društva za Postojnski šolski okraj v Št. Petru. Omeniti moramo, da so tega zborovanja udeležile se vse zavedne učiteljice našega okraja, a marsikateri gospodov tovarišev se je neopravičeno odtegnil zborovanju. Čast vrlim učiteljicam! Skupščino sta počastila gosp. c. kr. okrajni šolski nadzornik Tuma in gosp. c. kr. okrajni zdravnik dr. Kotzmuth. Gospod doktor je nam v lepi slovensčini podajal prepotrebne nauke o šolski higijeni in posebno poudarjal, da je že čas, da se odpravijo iz šol nerabne stare šolske klopi in nadomestijo z novimi; tudi je priporočal „pokončno pisavo“. Gospod doktor je pokazal, da je iskren prijatelj šole, učiteljstva, mladine in občnega napredka. Bog daj, da njegove besede ne ostanejo glas vpijočega v puščavi in da bi šolska oblast blagohotno njegove navete v poštev jemala. — Predlog g. Zamana, da naše društvo pristopi kot ustanovnik šolski družbi sv. Cirila in Metoda z doneskom 10 glid, bil je z navdušenjem vzprejet. — V smislu § 2. društvenih pravil je skupščina sklenila, da se večkratna zborovanja v letu vrše v Trnovem, Ilirski Bistrici, Št. Petru, v Postojini in na Razdrtem; pri teh zborovanjih se predavajo pedagoške in druge v delokrog učiteljskega stanu spadajoče znanstvene reči. — V novo vodstvo so bili izvoljeni: predsednik: g. Davorin Zarnik, nadučitelj, Trnovo; podpredsednik: g. Štipko Jelenc, učitelj, Trnje; tajnik: g. Davorin Judnič, nadučitelj, Košana; tajnikov namestnik: g. Franc Zaman, učitelj, Ubeljsko; blaginik: g. Ivo Trošt, učitelj, Razdrto; pevovodja: g. Šimon Pančah, nadučitelj, Slavina; njegov namestnik: g. Pavel Šilc, učitelj, Vreme. — Novemu odboru želimo mnogo uspeha in neustrašenega poguma, saj časi so resni in začela je proti nam neka mrzla sapa briti, sosebno nekateri takomenovani „brezdomovinci“ preganjajo učiteljstvo. Prekoristnemu društvu želimo tudi mnogo blagih podpornikov in prijateljev v zavednem narodu slovenskem: saj je za učitelja-trpina največja čast na svetu, svojemu narodu pošteno služiti in ga iskreno ljubiti in le tist narod je prvi, ki ima najboljšo šole — najboljše učitelje! Da ta smoter dosežemo, v to pomozi Bog in sreča junaška! Ker ima naše društvo tudi blag namen gojiti narodno petje in godbo, sklenem z besedami našega pesnika: „Doni pesem, brate druž! Domovini vsak naj služi, kogar tvoja moč budi, oj, slovanska pesem ti!“

Napredni učitelj.

Domače stvari.

— (Osobne vesti.) Okrajni sodnik v Krku g. Karol Fiegl premeščen je v Tržič na Goriškem, okrajni sodnik v Červinjanu Alfred pl. Czermak pa v Koper; za okrajne sodnike so imenovani gg.:

Alojzij Lion, sodni pristav v Kopru, za Červinjan; dr. Ivan Gršković, sodni pristav v Buzetu, za Krk, in Karol Moldauer, sodni pristav pri deželnem sodišču v Trstu, za Čres.

— (Promociji.) Dne 5. t. m. bil je na Graškem vseučilišču promoviran doktorjem prava g. Bogomil K r e k, sin vseučiliškega profesorja in slovenskega učenjaka g. dra. Gregorja Kreka, sedaj volontarji na vseučiliški knjižnici v Gradcu. Čestitam! — Dne 9. t. m. je na istem vseučilišču bil promoviran doktorjem prava g. Anton B r u m e n, sedaj odvetniški koncipijent v Ptuiju. Pred letom dnij je kot sodni pristav izstopil iz državne službe, ker ni hotel več prenašati raznih afér, katere so znali uprizarjati znani krogi proti njemu zaradi njegovega odkritega narodnega značaja in celo zaradi njegovih pravoznanstvenih sestavkov, pisanih v slovenskem jeziku. Zato je prestopil k odvetništvu in sedaj po malem času dosegel potrební doktorat, na katerem iskrenemu rodoljubi od srca čestitamó.

— („Slovenec“ pa „Ljubljanski Sokol“.) Sobotni „Slovenec“ prinaša iz gorenjskih Rovt nad Jesenicami dopis, v katerem se zaletava v naš podlistek „Birmanje mej Rovtarij“ ter nam prav po farizejsko očita namene, katere mi nikdar nismo imeli in kateri tudi iz vsebine tega podlistka razvidni niso. Vsak pošten človek mora priznavati, da podlistek ni nič drugega, kakor slika iz kmetkega življenja sploh, nekoliko politično pobarvana. Imenovana ni nobena vas in tudi nihče trditi ne more, da bi bile v njem popisane razmere jedne gotove vasi. Le, kdor sliši travo rasti in je zraven prav zelo hudoben, ta bo rekel, da se popis nanaša na gorenjske Rovte. Če „Slovenčev“ dopisnik poroča, kako so v gorenjskih Rovtah vzprejeli Ljubljanskega knezoškofa, je nam to čisto prav in mu vse do besede verjamemo. Velika hudobija pa je, če hoče s tem popravljati naš podlistek, kateri, kakor smo dejali, ne govori niti o gorenjskih, niti o kakih drugih Rovtah. Pa, če sliši travo rasti, naj jo le! Mi bi vse te kozolce rovtarskega pastirja pomilovanjem prezirali, če bi ne bil „Slovenec“ pripustil, da je dopisnik proti koncu svojega dopisa izlil ves svoj žolč na narodno društvo, katero je na našem podlistku nedolžno kakor novorojeno dete. Toda, govori naj dopisnik sam! On piše: „Čuje se, da namerava o sv. Jakobu Ljubljanski „Sokol“ napraviti izlet na Jesenice. Vse hvale vredno, a od kritično rečeno, mi odsvetujemo. Zakaj? Dokler ni „Slov. Narod“ s svojim neslanim podlistkarjem razburil naših ljudi, je bilo še nekaj zanimanja za to, odslej pa čisto nič ne, marveč ravno obratno. Še naši Rovtarski volički so razburjeni in pihajo na vse strani videč, da so njihovi gospodarji razburjeni. Zatorej ne damo garancije, da ne bi kak voliček v svoji vročini pomeril hlaček komu s svojima rogovoma, ali da ne bi kakkega Sokolskega klobuka in peresa Sava odnesla proti Ljubljani; kajti Rovtarski volički razburjeni se ne menijo za to, ali nosi kdo rudečo srajco ali črne škrice, ampak on stori po svoji naravi.“ — Konstatovati moramo, da smo doslovno citirali iz „Slovenca“. Našim čitateljem se pač neverojetno vidi, da je kaj takega mogoče v resnem slovenskem listu. Pošteno slovensko ljudstvo ščuva se iz golega maščevanja proti našemu dnevniku k surovim atentatom na naše mirne, za narodno probujenje prezasluzne in za prosveto naukušene „Sokole“! To, kar so svoje dni počenjali najeti Celjski pobalini proti našemu vrlemu „Sokolu“, to naj bi se ponavljalo na naših lastnih domačih tleh! Né, kaj takega ni mogoče. Naš narod je prepošten, prazaveden ter se ne bode dal zapeljati od nekaterih svetohlinjakih hujšakov v kaznjive silovitosti proti svojim lastnim sinovom! Upamo, da take sramote slovenski narod ne bode doživel, naj si nekateri njegovi verni prijatelji (!) še takó prizadevajo, kompromitovati ga pred javnim svetom. Dub Mahničev obrodil je lep sad. Pred letom očitalo se je „Sokolu“, da je „veleizdajsko društvo“, danes pa se že cepci mobilizirajo proti njemu. — In zakaj? Ker je odločno narodno društvo. — M nimamo ničesar več dostaviti. Tako surovo hujskanje obsoja se mej izobraženci samó po sebi.

— (Izpred državnega sodišča.) Podružnica družbe sv. Cirila in Metoda za Beljak in okolico sklicala je na dan 25. oktobra l. l. podr. shod in sestavila zanj program, v katerem je bilo razen strogo podr. rečij tudi več drugih točk,

kakor predavanje, petje, deklamacija, dram. predstava in prosta zabava. Okrajno glavarstvo v Beljaku je te ne strogo društvene točke prepovedalo, češ, da podružnica po svojih pravilih ni upravičena prirejati in v program postavljati predavanj, petja itd. Podružnica se je zoper ta odlok pritožila po svojem zastopniku g. dru. Dečku v Celji do državnega sodišča, katero je v soboto razsodilo: Okrajno glavarstvo v Beljaku je s tem, da je prepovedalo nekatere točke programa, sestavljenega za podružnični shod dne 25. oktobra l. l., kršilo društveno pravo. Motivacija pravi, da se je s prepovedjo posamnih točk kakor predavanja, petja, dramatične predstave in proste zabave omejila po pravilih določena društvena delavnost, kajti poraba sredstev v dosego izvestne svrhe spada v področje društvenega delovanja, če posebni zakoni drugače ne določajo in če so te priredbe izrecno navedene v društvenih pravilih.

— (Družbi sv. Cirila in Metoda) so poslali „Cirilo-Metodijski dar“: Prva Ljubljanska podružnica 93 gld., nabranih na dan sv. blagovestnikov; g. J. Stanič, not. kon. v Brezicah, 16 gld. 50 kr. 4 gld. je zložila čast. družba pri vrlem g. župniku v Artičih, 12 gld. 50 kr. pa so darovali Breški rodoljubi; posojilnica v Sinči Vesi na Koroškem 10 gld.; gosp. Frau Silvester v veseli družbi v Vipavi nabrane 4 gld. 20 kr., gosp. Alojzij Sorč, c. kr. poštar v Boveci in njegova soproga Miroslava 2 gld. in g. A. Švigelj, pravnik v Borovnici, 1 gld. kot dodatni donesek tamošnjega posestnika, ki se ni mogel osebno udeležiti kresa na čast sv. Cirilu in Metodu. Bog povrni vsem darovateljem, ki tako slave imendan naših blagovestnikov! Vodsto družbe sv. Cirila in Metoda.

— (Pogreb sodnika dra. Skofiča) v soboto popoldne v Škofjiloki bil je nenavadno lep, to zlasti po velikem številu uradnikov in pravnikov, ki so se ga udeležili. Pri pogrebu je bil tudi predsednik deželnega sodišča g. Fr. Kočevar z višjim svetnikom g. Levičnikom in tremi deželnimi sodnimi svetniki. Ob odprtem grobu je pokojniku govoril slovo g. dr. Majaron. Natančnejši popis hočemo še priobčiti. Za danes le še naznanjamo mnogim prijateljem in častilcem rajnega dra. Skofiča, da si je on v oporoki prepovedal vsakršen nagrobni spomenik, in zaradi tega so nekateri rodoljube po pogrebu zložili namesto za spomenik precejšnjo vsoto za družbo sv. Cirila in Metoda.

— („Slavec“) slovensko del. pevsko društvo v Ljubljani, priredi v nedeljo dne 17. t. m. izlet na Bled. Natančnejši vsopred priobčimo v jedni prihodnjih števil.

— (Naš rojak, kulturni inženier g. Eduard Pour) iz Ljubljane, izdelal je načrt za dopolnitev Dunajskega vodovoda. Kakor se nam poroča z Dunaja, bodo se začela te dni tehnična pripravljala dela za izvršitev tega načrta, namreč za dovajanje vode iz virov Fisch-Dagnitz pri Dunajskem Novem mestu do Dunaja. Financiranje projekta je zagotovljeno, delo je moči izvršiti v dveh letih.

— (Zrelostni izpit na Ljubljanski veliki realki) je delovalo dne 7., 8. in 9. julija sedemnajst učencev VII. razreda in jeden vnanji. Dva sta ga naredila z odliko, deset jih je odprijelo izpričevalo zrelosti, trije so padli na dva meseca, trije pa na jedno leto. Maturi je predsedoval c. kr. dež. šolski nadzornik g. Jos. Šuman, dne 8. julija pa je bil pri skušnji navzočen tudi deželni predsednik gospod baron Winkler.

— (Sklep II. mestnega slov. otroškega vrta v Ljubljani) bode dne 13. t. m. s sv. mašo ob 1/4 na 10. uro v stolni cerkvi, potem pa mala skušnja in razstava raznih ročnih del do 6. ure popoldne v Poljskih ulicah št. 10, I. nadstropje.

— (Meteor.) Iz Žirovnice se nam piše, da so videli tam v četrtek zvečer ob 9. uri prekrasen meteor. Letel je od severa proti jugu, velik, kakor zvezda repatnica, in sicer po ravni poti, puščajoč vedno rumenkasto luč za soboj. Videti ga je bilo ves čas od Stola do Bleda.

— (Izlet v Toplice.) Povodom slovenskega otvorjenja Topliškega vodovoda priredita „Dolenjsko pevsko društvo“ in „Dolenjski Sokol“ dne 17. junija t. l. izlet v Toplice. Vspored: Ob 1. uri odhod iz Novega mesta, ob 3. uri prihod v Toplice. Pred gradom koncert pevskega zbora in meščanske godbe. Ob 5. uri sprehod v hosto, kjer bode ljudska veselica s petjem, telovadbo in godbo. Zvečer v gradu zabava in ples. Izlet se vrši ob vsakem vremenu. K mnogobrojni udeležbi vabita odbora.

— (Z Graškega vseučilišča.) Rektorjem Graškega vseučilišča za l. 1892/93 voljen je dr. theol. Schlager. Dekani so: za pravoslovno fakulteto prof. dr. Tewes, za medicinsko prof. dr. Wölfler, za modroslovno prof. dr. Skraup in za bogoslovno prof. dr. Scherer. — Umrli je znani historik in numizmatik prof. dr. Arn. Bussion.

— (Nadobuden pevec.) Dne 6. t. m. nastopil je v Graški operni šoli znani in priljubljeni baritonist, spodnještajerski Slovenec, stud. med. g. Bela Stuhec z jako povoljnim uspehom. Pel je grofa Liebenaua v Lortzingovem „Waffenschmiedu“ in omenja Graška kritika posebno pohvalno čvrstega glasu in nastopa njegovega. Mlademu pevcu obečajo lepo bodočnost.

— (Italijanska vina v Trstu.) Kakor se poroča iz Trsta, delajo se tam prav marljivo priprave, da se ustanovi velika zaloga italijanskih vin, kakor hitro bode stopila v veljavo carinska klavzula za uvažanje italijanskih vin. Izvršilo se je že mnogo naročil in je priplulo iz Marsale že več ladij z italijanskimi vini, katera bodo izkrcali v kratkem.

— (Rokotvorni tečaj na Dunaji.) Gospodom učiteljem, kateri se bodo udeležili letošnjega rokotvornega tečaja na Dunaji, VII. Neubaugasse 42, svetuje učitelj-dopisnik v njih lastno korist naslednje: Udeleženci naj odpotujejo skupno in sicer nedeljo 17. t. m. po noči s poštanim vlakom. Ko dospejo v ponedeljek ob 6. uri na Dunaj, naj si najamejo skupno omnibus, kateri jih pelje naravnost v šolo. Ondi bodo zvedeli pri šolskem slugi za dobra in ceno stanovanja. V „Studentenheimu“ stanovati ni praktično, kajti skoro uro daleč je od šole. Stanovanje je sicer prosto, a vender ne zastoj. Treba je dati 2 gld. za postrežbo, nekaj za „trinkgeld“ itd. Lansko leto stanovali so Slovenci večinoma v „Adlerhofu“, 100 korakov od šole, ter plačevali tam po 7 do 8 gld. mesečno. Ko bi kdo gg. učiteljev že prej došel na Dunaj, prosi se, naj vse jedno pride 18. t. m. ob 5. uri v šolo, da se tam gospodje zmenijo o solidarnem postopanju.

— (Prijatelj lepih slik,) katerih predmet je vzlet iz jugoslovanskega naroda, javljamo, da se mudi za nekoliko dni v Ljubljani zastopnik trgovine z umetninami g. P. Nikolič v Zagrebu ter bode razstavil nekaj vzorcev v oljnatem barvotisku izdelanih slik v tukajšnji čitalnici. Slike prodaja s krasnimi okviri vred po različnih cenah od 15 do 35 gld. Plačuje se lahko tudi v obrokih. Predmeti slikam so nastopni: „Dr. Ante Starčević“, „Pjesnik Petar Preradović“, „Pjesnik Ivan Gundulić“, „Djed i unuk“, „Crnogorka na straži“, „Ranjen Crnogorac“ od Čermaka, „Hercegovsko roblje“ od Čermaka, „Bosanski bjegunci“ od Predića, „Hrvatski sabor 1848“, od Weingärtnerja, „Prvi kralj hrvatski Tomislav“, „Krunisanje kralja Zvonimira“, „Miloš Obilić na Kosovu“, „Zrinski i Frankopan“.

— (Iz hrvatskih toplic.) V jodove toplice v Lipiku prišlo je do konca minulega meseca 497 strank z 823 osebami. — V Krapinske toplice prišlo je po 8. izkazu dozdej 640 strank z 847 osebami.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 11. julija. Namestništvo razpuistilo 16 Dunajskih dijaških korporacij, ker so se bavile proti svojim pravilom s politiko. Policija konfiskovala vse knjige in pisanja.

Budimpešta 11. julija. V poslanski zbornici začela se razprava o preosnovi valute in konvertiranju izvestnih kategorij državnih dolgov.

Montbrison 11. julija. Ravachola danes obglavili.

Razne vesti.

* (Umrli vsled stekline.) Lani klatili so se okoli Požege v Slavoniji stekli psi in ogrizli več ljudi. Do zdaj na srečo nikdo ni vsled tega čutil hudih posledic. Pretekli teden pa so morali odvesti v bolnico ključarskega pomočnika, katerega je tudi lani ugrizel stekel pes. Slutil je nesrečnež, da bode grozna bolezen pokazala se tudi pri njem in prosil, da mu oblečejo silovni jopič, da se ne dogodi daljna nesreča. Prosil je za cigareto, a rekel, naj mu jo vržejo in ne hodijo blizu. Ni trajalo dolgo in pokazali so se grozni znaki stekline, vil je roke in se zvijal ter škripal z zobmi, kakor da hoče koga ugrizniti in pene in kri pokazali sta se na ustnah.

Šele proti jutri umrl je nesrečnik po groznih mukah.

*** (Uničevanje psov v Parizu.)** Pariška policija pričela je jako energično uničevati pse, ki se klatijo po mestu brez nagobčnikov. Povod temu dalo je to, da se je pogostoma prikazala steklina pri psih. Razpisala so se celo darila istim, ki love take klateže in se ustanovil poseben zavod, kjer se uničujejo polovljeni psi. Po 20 do 30 se je dene v veliko premično kletko, ki se porine v veliko peč, iz katere puhte dušilni plini. V 10 minutah so psi mrtvi. Na ta način pokončalo se je pretekli teden nad tri tisoč psov. Nekemu poslancu v zbornici, ki se je potal za pse, odgovoril je minister: Jedno človeško življenje je več vredno, nego vsi psi v Parizu, zato je treba energičnih sredstev proti nevarnosti stekline. Zdaj se vidi prav malo psov po Pariških ulicah.

Premovano 1. 1891.
s častno diplomom c. in. kr. trgovskega ministerstva.

Prirodna Studenčna sol iz Marijanskih kopeli

(v praških in kristalizovano).

Dobljena iz najbogatejšega zdravilnega vreleca v Marijanskih kopelih, iz Ferdinandovega vreleca, po izhlapienju brez drugih primesi, in ima po analizi prof. dr. Ernesta Ludwiga v sebi najuplaviteljše tvarine slavnega tega zdravilnega vreleca ter upliva njemu analogno: lahko čistilno, kiseline uničujoče, ugodno na prebavne organe, toksično odpravljačo itd. (73-18)

Pristno samo v fiakonih ali v praških v kartonih, na katerih je natisnjena varnostna znamka.

Pastile iz Marijanskih kopeli

narejene iz naravne vrele solne iz Marijanskih kopeli — v originalnih škatlicah. Dobiva se v trgovinah z mineralnimi vodami, dišavami in v lekarnah.

Salz-Sud-Werk Marienbad (Böhmen).

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji

za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta 2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Tuji:

10. julija.

Pri Matič: Raab, Weiss, Liebszeit, Glück z Dunaja. — Dr. Deu iz Celja. — Czerwiakowsky, Fischer iz Trsta. — Brandstetter iz Grada. — Negusch iz Gorice. — Oblak iz Vipave. — Kükl iz Kočevja. — Rauders iz Prage. — Tschernie iz Budimpešte.

Pri Slonu: Korn, Moser iz Grada. — Paradeiser z Dunaja. — Sojka iz Celja. — Gassner iz Tržiča. — Schmid z Reke. — Moro iz Trsta. — Brand iz Berlina. — Dr. Krisper iz Ljubljane.

Pri južnem kolodvoru: Heniger z Dunaja. — Koren iz Grada. — Markovic, Abeles iz Trsta.

Umrl so v Ljubljani:

8. julija: Janez Hodina, delavčev sin, 6½ leti, Streliške ulice št. 11, meningitis.

Tržne cene v Ljubljani

dne 9. julija t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	6 80	Špeh poven, kgr.	64
Rež,	5 80	Surovo maslo,	72
Ječmen,	4 40	Jajce, jedno:	2
Oves,	2 75	Mleko, liter	10
Ajda,	5 90	Goveje meso, kgr.	62
Proso,	4 71	Telečje	54
Koruza,	4 60	Svinjsko	64
Krompir,	2 88	Koštrunovo	38
Leča,	12	Pišanec.	45
Grah,	10	Golob	18
Fizol,	9	Seno, 100 kilo.	178
Maslo,	86	Slama,	214
Mast,	66	Drva, trda, 4 □ metr.	650
Špeh frišen	56	„ mehka, 4	450

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
9. julija	7. zjutraj	737.8 mm.	19.0° C	sl. jzh.	jasno	0.00 mm.
	2. popol.	738.3 mm.	27.6° C	sl. svz.	jasno	
	9. zvečer	737.7 mm.	21.3° C	brev.	jasno	
10. julija	7. zjutraj	737.1 mm.	20.8° C	sl. vzh.	jasno	0.00 mm.
	2. popol.	735.3 mm.	28.4° C	sl. jvz.	jasno	
	9. zvečer	735.1 mm.	20.3° C	m. zah.	obl.	

Srednja temperatura 22.6° in 23.2°, za 3.8° in 4.3° nad normalom.

Izkaz avstro-ogerske banke

z dne 7. julija 1892.

		Prejšnji teden
Bankovcev v prometu	411,483.000 gld. (+ 514.000 gld.)	
Zaklad v gotovini	246,681.000 „ (— 87.000 „)	
Portfelj	150,342.000 „ (— 847.000 „)	
Lombard	24,972.000 „ (+ 2,344.000 „)	
Davka prosta bankovčena rezerva	148.000 „ (— 691.000 „)	

Dunajska borza

dné 11. julija t. l.

	včeraj	danes
Papirna renta	95.30	95.20
Srebrna renta	95.10	94.95
Zlata renta	113.—	112.90
5% marena renta	100.70	100.85
Akcije narodne banke	998.—	994.—
Kreditne akcije	314.40	313.50
London	119.65	119.70
Srebro	—	—
Napol.	9.51	9.51½
C. kr. cekini	5.70	5.69
Nemške marke	58.67½	58.62½
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	141 gld. — kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	182 50
Ogerska zlata renta 4%	110	—
Ogerska papirna renta 5%	100	45
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	122
Zemlj. obč. avstr. 4½% zlati zast. listi	116	40
Kreditne srečke	100 gld.	189 25
Rudolfove srečke	10	23 50
Akcije anglo-avstr. banke	120	151
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	236	—

Podpisanci naznanjajo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem bridko vest, da je Bogu vse-mogočnemu dopalo, našega iskreno ljubljeneega soproga, oziroma očeta, tasta in starega očeta, gospoda

ALBERTA RAMMA

lekarničarja, hišnega in zemljiškega posestnika

v nedeljo, dne 10. julija t. l., ob 3. uri popoldne, po dolgi in mučni bolezni, previdenega s svetotajstvi za umirajočega, v 80. letu njegove starosti, k sebi v boljše življenje poklicati.

Truplo dragega pokojnega bode v torek, dné 12. julija t. l., ob 6. uri popoldne v hiši žalosti, Lončarska steza št. 10, slovesno blagoslovljeno in k sv. Krištofu prenešeno ter ondi v družbinsko rakev k večnemu počitku uloženo.

Svete zadušne maše brale se bodo v mnogih cerkvah. (796)

Ljubljana, dne 11. julija 1892.

Amalija Ramm roj. Schager, soproga. — Albert Ramm, lekarničar in posestnik v Rožnavi, sin. — Serafina Knapp, Ottilija Hrovath, Pavlina pl. Klesewetter, Amalija Hohn, hčere. — Benedikt Knapp, c. kr. gimnazijski ravnatelj; Blaž Hrovath, c. kr. šolski svetnik, ravnatelj moškega in ženskega učiteljskega; Viljem Klesewetter pl. Wiesenbrunn, c. in. kr. major; Hugo Hohn, c. kr. poštni kontrolor; zeti. — Irena Ramm roj. Brandler, sinaha. — Albert in Marija Ramm, Valter, Friderik, Hildegarda in Roza Knapp, Karol Camus, Klara Camus roj. Hrovath in Roza Hrovath, Edmund in Pavla Hohn, unuki in unukinje.

Javna zahvala.

Tem potem izražam priznanje in se zajedno iskreno zahvaljujem gospodu Franu Majdič-u, c. kr. živinozdravniku v Logatci, za njegovo uspešno operacijo pri mojem konju, ki je bolehal na kamenu v mehurji. Izvestno bi bil konj poginil, če bi ga ne bil g. Majdič tako brižno negoval in naposled operiral, a zdaj je konj povse zdrav in za vsako kmetasko delo rabljiv.

V Dolenjem Logatci, dne 9. julija 1892.

Jakob Teršar,

(794) posestnik.

Zahvala.

Presrečno se zahvaljujem slavni banki „SLAVIJI“ za točno in brezovirno izplačanje zavarovane odškodnine mojega pogorelega poslopja in posebno priporočem to zavarovalno banko.

(793)

Ribnica, dné 8. julija 1892.

Katarina Miglič roj. Tommasi.

Otvorenje pekarije.

Podpisaneec uljudno naznanja častitemu p. n. občinstvu, da je danes otvoril

pekarijo

v Židovski stezi št. 6

ter bode 3krat na dan pekel vsakovrstni kruh ter se priporoča za obile naročitve, katere bode vedno točno izvrševal. — Domač kruh bode se pekel zjutraj ob 7. uri. — Prodaja se tudi raznovrstni kruh in štruce na vago. (795—1)

Z vsem spoštovanjem se priporoča

Peter Matelič, pek. mojster.

Naročila

na južno sadje in zelenjavo, morske ribe in rake, kakor ribice mnogovrstnih barv za kinč

vsprejema (792—1)

Makso Lavrenčič

Corso Stadion št. 33 v Trstu.

COGNAC

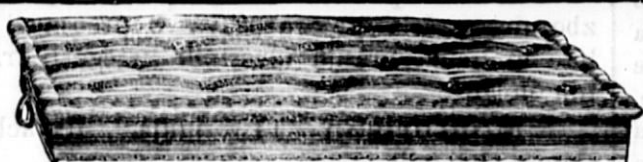
star, pristen, Naravnost iz Cognac-a (Francosko). Zdravniki ga priporočujejo kot sredstvo, ki posebno krepi slabotne, bolne in prebolele. Mala steklenica 2/10 litra 1 gld. 75 kr.; velika steklenica 4/10 litra 3 gld.

Piccoli-jeva lekarna

„Pri angelju“

v Ljubljani, Dunajska cesta.

Vnanja naročila se proti povzetju svote točno izvršujejo. (59—4)

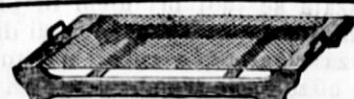
10

goldinarjev

stane pri meni en modroc na peresih (Federmatratze). Ti modroci so solidno iz najboljšega tvarine narejeni, imajo po 30 dobro vezanih, močnih peres iz najboljšega bakrenega drata, so s finim afrikom tapcirani in močnim platnenim cvilhom preoblečeni ter 10—15 let nobenih poprav ne zahtevajo. Pri naročilih z dežele naznani naj se vselej natančna mera postelje v notranji luči. — Ako se torej dobi za 10 gld. dober tapciran modroc na peresih, je pač neumestno kupovati malovredne nadomestke, kateri pravemu namenu, imeti dobro posteljo, ne ustrezajo.

ANTON OBREZA, tapcirar v Ljubljani, Šelenburgove ulice 4.

lastnikom hotelov, vil, kopelij in zavodov popust od cene.

Žičaste žimnice za vsako posteljo navadne velikosti po 8 gld. 90 soldov; z afrikom tapcirane in s cvilhom preoblečene po 15 gld. (714—8)

Preselitev prodajalnice.

Prodajalnica

oljnatih barv, firnežev, lakov in kleja

AD. HAUPTMANNA

je sedaj

na sv. Petra cesti h. št. 41

ob vogalu Reseljeve ceste

v lastni hiši.

Filijala:

(774—4)

Slonove ulice št. 10—12.